

Nr. 427. Folketingets Forhandlinger.

67.69. 3de Beh. af Lovs. om Konkurs m. m. 6770
 mitg. at anaar man stiller det saaledes hen, at Skifteforvalteren skal være berettiget til en Skiftefamling at forlange en Inkassator, angægtigt, saa mag det fremhævede Synspunkt gøre sig gjeldende. Maar man sætter denne Bestemmelse ind som overensstemmende med den gjeldende Net, maa det jo være i Henhold til Plakat af 21de Marts, 1809, hvor det hedder i § 1, at i de Stervboer, hvor alle eller nogen af Arvingerne eller deres Mandatærer ere tilstede, skal Inkassator valges af dem; men i modsat Falb af Skifteforvalterne, der dog i saa Falb have at tilfore denne Omstændighed af Protokollen, og at naar Arvingerne ikke maatte være enige, eller nogle af dem fraværende, da bor Pluralitetsens eller de Tilstedeværendes Valg følges; men i saa Falb skal den Valgte stille "Skifteforvalterne Sitterhed for Oppebørslene" m. Dg. saa hedder det i § 2, at de anmeldte Kreditorer skalle i tilgjæld samt Arv. og Gjælds. Fra gangaaelsess. Boer have den samme Net, som ovenfor er tilstillet Arvingerne i Stervboer. Det er aabenbart, disse Bestemmelser i den nujældende Net, som man sigter til, og jeg kan ikke se rettere end at naar man vedtager Forslaget under Nr. 13 b, da man Skifteforvalteren være ansvarsfri med Hensyn til denne Inkassator, som den Andre antage. Maar disse ikke forlange den Sitterhed, der er nødvendig da mag i det tilfælde, at det skulde gaa galt, Skifteretten være angeros. Dette synes mig at være hovedsynspunktet.

Casse: Den Betragtning, jeg vilde gjøre gjeldende, og hvorfor jeg bad om Ordet, er netop denne samme, som nu blev fremstillet af den høitærede Justitsminister. Jeg skal ikke komme ind paa hvad der i økonomisk betydning er fremført af det, ærede Medlem, for Svendborg Amts 3de Valgfreds (S. A. Hansen), uagtet det visstnok fortjener at tales i væsentlig Betragtning ogsaa i Henseende til det subsidiære Forslag under Nr. 13 b, men hvad der forekommer mig fuldkommen klart, og

hvad den høitærede Justitsminister ogsaa har udfalt med stor Bestemthed, er at det Ansvar, som efter Lovforslaget i dets Helhed og i fuld Overensstemmelse med hele den Betragtning, der ligger til Grund for den Ordning, det indfører, nu paaholder Skifteforvalteren, bortfalder ved Vedtagelsen af dette Forslag. Saalænge det i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, er Skifteforvalteren, som intager en Inkassator, har man intet med denne at gjøre. Jeg tror, at det ærede Medlem (Steenstrup) feilede naar han henvedte Danken, saa sterkt paa, at man fande fage en Inkassator, som man ellers ikke vilde betro; og thi man har kun at gjøre med Skifteforvalteren; det er ham, til hvem Kreditorerne, naar de ikke antage en Kurator, uden Begrænsning overlade at skyre Boets Anliggender, og tilsige at staa til Ansvar for Alt, hvad der maatte blive forsømt eller magte blive fravænt Boet paa, en bedragerisk Maade. Saalænge man altsaa bliver staende ved, hvad man vedtog ved 2den Behandling, staar denne Forpligtelse, dette Ansvar, for Skifteforvalteren, aldeles uberoxet; men vedtager man, jeg vil ikke tale om Forslaget under Et. a, men Forslaget under Et. b, er det utvivlsomt klart, at Skifteforvalteren kan skyde hele Ansvaret for den stedfundne Indkassation over paa Kreditorerne, som netop have pillet, at Indkassationen skalde lægges i den af dem valgte Mands Haand efter at være unddragten Skifteforvalteren. Jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, hvad der magiske kan blive et Lod i Vægtskaalen ved Folketingets Afstemning over Forslaget under Nr. 13 b, at Indkassationen her kommer til at omfatte ikke blot, hvad man er tilbørlig til, at anse som det Sædvanlige eller som det, der i Grunden kun har Bedyning, nemlig Indkassationer ved Losseauktioner, men i det Hele Alt, hvad der staar i Forbindelse med Boets Ultivfordringer. Det kan være særdeles betydelige belob, hvorom der her bliver Tale, og det er netop Ansvaret for disse Belob, som De, mine